

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

10737/09 (Presse 168)

(OR. en)

PRESSEMEDDELELSE

2948. samling i Rådet

Økonomi og finans

Luxembourg, den 9. juni 2009

Formand

Eduard Janota
Den Tjekkiske Republiks finansminister

P R E S S E

De vigtigste resultater af Rådets samling

Rådet godkendte konklusioner om reformen af EU's **tilsynsramme for finansielle tjenesteydelser** og vedtog at forelægge dem for **Det Europæiske Råd** (den 18. og 19. juni) sammen med visse spørgsmål, der fortsat er uafklarede.

I konklusionerne redegøres der for Rådets holdning til en meddelelse fra Kommissionen om finansielt tilsyn i EU, der bygger på de Larosièrre-gruppens anbefalinger. Det er hensigten med den nye ramme at styrke tilsynsordningen og genoprette tilliden til det finansielle system efter den globale finanskrise. I den forbindelse oprettes der

- et europæisk udvalg for systemiske risici, der skal foretage en løbende vurdering af stabiliteten i det finansielle system som helhed. Om nødvendigt vil det udstede risikoadvarsler og anbefalinger til politiske beslutningstagere og tilsynsmyndigheder og kontrollere opfølgningen heraf
- tre europæiske tilsynsmyndigheder, der tager sig af bank-, forsikrings- og værdipapirsektoren i et netværkssamarbejde med de nationale tilsynsførende og blandt andet udarbejder tekniske standarder, sikrer ensartet anvendelse af EU-lovgivningen og bilægger tvister mellem de nationale tilsynsførende.

Kommissionen er blevet anmodet om at forelægge forslag til lovgivning med henblik på at sikre, at den nye tilsynsramme kommer på plads i løbet af næste år.

Rådet vedtog konklusioner om de internationale finansielle aspekter af **klimaforandringer**, som også vil blive forelagt Det Europæiske Råd, og om fremme på internationalt plan af **god politik og forvaltning** på skatteområdet.

INDHOLD¹

DELTAGERE	5
 PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT	
DEN ØKONOMISKE OG FINANSIELLE SITUATION	7
Ajourføring vedrørende den aktuelle situation.....	7
Internationale regnskabsstandarder	7
FORBEREDELSE AF DET EUROPÆISKE RÅD.....	8
Den europæiske tilsynsramme for finansielle markeder	8
Den europæiske økonomiske genopretningsplan	17
Bankstøtteordninger	18
Den internationale finansiering af klimaindsatsen	19
BESKATNING	23
God politik og forvaltning på skatteområdet.....	23
MØDER I TILKNYTNING TIL RÅDETS SAMLING.....	26

¹ Når Rådet formelt har vedtaget erklæringer, konklusioner eller resolutioner, angives dette i overskriften for det pågældende punkt, og teksten er sat i anførselstegn.
Dokumenter med en dokumentreference er tilgængelige på Rådets internetsted
<http://www.consilium.europa.eu>.
Asterisk ved en afgørelse betyder, at der er fremsat offentligt tilgængelige erklæringer til optagelse i Rådets protokol; disse erklæringer findes ligeledes på Rådets internetsted eller kan fås ved henvendelse til Presse-tjenesten.

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT*ØKONOMISKE OG FINANSIELLE ANLIGGENDER*

–	MOMS - Afgiftssvig i forbindelse med indførsel*	27
–	MOMS - Tekniske ændringer	27
–	Pakkeprodukter for private investorer - <i>Rådets konklusioner</i>	27
–	Risikostyring i kreditinstitutioner	27
–	Internationale regnskabsstandarder	28
–	MOMS - Behandling af forsikringstjenester og finansielle tjenester	28
–	Beskatning af rentebetalinger	28
–	Betalingstjenester i EU - Godkendelse af en berigtigelse	28

DEN EUROPÆISKE SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK

–	EU's retsstatsmission i Kosovo	28
–	EU's øvelsesprogram for perioden 2010-2014	29

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

–	Ændring af EØS-aftalen	29
---	------------------------------	----

STATISTIK

–	Datakrav vedrørende betalingsbalance, handel med tjenester og udenlandske investeringer	30
---	---	----

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

Belgien:

Jean DE RUYT

Fast repræsentant

Bulgarien:

Boyko KOTZEV

Fast repræsentant

Den Tjekkiske Republik:

Eduard JANOTA

Tomáš ZÍDEK

Finansminister

Vicefinansminister, Afdelingen for Internationale Forbindelser og Finanspolitik

Vicefinansminister, Told- og Skatteafdelingen

Viceminister for finanspolitik og finansielle tjenesteydelser

Peter CHRENKO

Klára HÁJKOVÁ

Danmark:

Claus Hjort FREDERIKSEN

Finansminister

Tyskland:

Peer STEINBRÜCK

Forbundsfinansminister

Estland:

Jürgen LIGI

Finansminister

Irland:

Rory MONTGOMERY

Fast repræsentant

Grækenland:

Ioannis PAPATHANASIOU

Økonomi- og finansminister

Spanien:

Elena SALGADO

Viceministerpræsident og økonomiminister

Frankrig:

Christine LAGARDE

Økonomi-, finans- og beskæftigelsesminister

Italien:

Giulio TREMONTI

Økonomi- og finansminister

Cypern:

Charilaos STAVRAKIS

Finansminister

Letland:

Einars REPŠE

Finansminister

Litauen:

Algirdas Gediminas ŠEMETA

Finansminister

Luxembourg:

Luc FRIEDEN

Justitsminister og minister for statens finanser og budget

Ungarn:

Péter OSZKÓ

Finansminister

Malta:

Tonio FENECH

Finans-, økonomi- og investeringsminister

Nederlandene:

Wouter BOS

Finansminister, vicepremierminister

Østrig:

Josef PRÖLL

Vicekansler og forbundsfinansminister

Polen:

Jan VINCENT-ROSTOWSKI

Finansminister

Portugal:

Manuel LOBO ANTUNES

Fast repræsentant

Rumænien:

Cosmin COMAN

Statssekretær, Finansministeriet

Slovenien:

Franc KRIŽANIČ

Finansminister

Slovakiet:

Ján POČIATEK

Finansminister

Finland:

Jyrki KATAINEN

Vicestatsminister, finansminister

Sverige:

Anders BORG

Finansminister

Mats ODELL

Minister for kommunalspørgsmål og finansmarkeder

Det Forenede Kongerige:

Alistair DARLING

Finansminister

Kommissionen:

Joaquín ALMUNIA

Medlem

Charlie MCCREEVY

Medlem

László KOVÁCS

Medlem

Neelie KROES

Medlem

Endvidere deltog:

Jean-Claude TRICHET

Formand for Den Europæiske Centralbank

Philippe MAYSTADT

Formand for Den Europæiske Investeringsbank

Thomas WIESER

Formand for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg

Christian KASTROP

Formand for Udvalget for Økonomisk Politik

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

DEN ØKONOMISKE OG FINANSIELLE SITUATION

Ajourføring vedrørende den aktuelle situation

Rådet gjorde status over den økonomiske situation og den seneste udvikling på de finansielle markeder på grundlag af en ajourføring fra Kommissionen og Den Europæiske Centralbank.

Kommissionen informerede også Rådet om sine planer med hensyn til budgetovervågningsprocedurerne på baggrund af de seneste finanspolitiske indberetninger fra medlemsstaterne.

Internationale regnskabsstandarder

Rådet udvekslede synspunkter med David Tweedie, formand for International Accounting Standards Board (IASB), og Gerrit Zalm, formand for fondsbestyrelsesmedlemmerne, IASB's tilsynsorgan, angående internationale standarder for værdiansættelse af finansielle instrumenter.

Under drøftelserne gentog ministrene den opfordring til standardsætterne, som de fremsatte på et uformelt møde den 3.-4. april i Prag, om at arbejde intenst på at nå frem til klarhed og konsekvens med hensyn til anvendelsen af de standarder, der bruges ved værdiansættelse af aktiver på udsatte og inaktive markeder.

FORBEREDELSE AF DET EUROPÆISKE RÅD

Den europæiske tilsynsramme for finansielle markeder

Rådet godkendte følgende konklusioner og vedtog at forelægge dem for Det Europæiske Råd (den 18.-19. juni).

"Den 19.-20. marts 2009 behandlede Det Europæiske Råd en rapport udarbejdet af Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn, som har Jacques de Larosière som formand, i lyset af den efterfølgende meddelelse fra Kommissionen om "Fremdrift i den europæiske genopretning" og konkluderede, at Det Europæiske Råd var enig om, "at der er behov for at forbedre reguleringen af og tilsynet med de finansielle institutioner i EU, og at rapporten fra Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn under ledelse af Jacques de Larosière er handlingsgrundlaget. Det pålægges Rådet at behandle rapporten samt forslagene fra Kommissionen vedrørende styrkelse af reguleringen af og tilsynet med EU's finansielle sektor, så de første afgørelser kan træffes på Det Europæiske Råds møde i juni 2009. Der følger mere detaljerede lovgivningsforslag til efteråret."

På baggrund heraf har Rådet bl.a. behandlet Kommissionens meddelelse om finansielt tilsyn i EU af 27. maj 2009 og er kommet frem til følgende konklusioner. Rådet er ENIGT i de mål, der er fastlagt i Kommissionens meddelelse og understreger, at den finansielle stabilitet og reguleringen af og tilsynet med den finansielle sektor i medlemsstaterne og i EU må styrkes på en ambitiøs m de, der sikrer tillid, effektivitet, ansvarlighed og overensstemmelse med fordelingen af ansvaret for den finansielle stabilitet og under hensyntagen til finansministrenes ansvar på dette område.

Rådet UNDERSTREGER behovet for en afbalanceret vurdering af alle relevante systemiske risici, som vil kunne have indvirkning på den finansielle stabilitet, og MENER, at EFC b r orienteres regelmæssigt og på et tidligt stadium af ESRB's og ESA'ernes analyse, så det kan forberede drøftelserne i Rådet og give det politisk rådgivning i rette tid. Rådet vil kunne opfordre ESRB og ESA'erne til at se på specifikke spørgsmål, hvis det er relevant.

Vedrørende oprettelsen af Det Europæiske Råd for Systemiske Risici:

1. Rådet ER ENIGT OM, at der bør oprettes et uafhængigt makroprudentielt organ – uden status som juridisk person – for alle finansielle sektorer, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (European Systemic Risk Board (ESRB)), og at det bør pålægges følgende opgaver, uden at det berører eksisterende organers rolle og ansvarsområder:

- i. alt efter omstændighederne fastlægge, have adgang til og/eller indsamle, og analysere alle de informationer, der er relevante for at identificere, overvåge og vurdere potentielle trusler og risici for den finansielle stabilitet i EU, der hidrører fra makro-økonomiske udviklinger og udviklinger inden for det finansielle system generelt
 - ii. identificere og prioritere sådanne risici
 - iii. udstede risikoadvarsler til politiske beslutningstagere og tilsynsmyndigheder, hvis risikoen synes signifikant
 - iv. om nødvendigt udarbejde henstillinger eller vejledning vedrørende de foranstaltninger, herunder relevante lovgivningsmæssige foranstaltninger, der bør træffes som svar på de identificerede risici
 - v. udføre obligatorisk kontrol med den nødvendige opfølgning på advarsler og henstillinger, og
 - vi. arbejde effektivt sammen med IMF, FSB og partnere i tredjelande.
2. Rådet FINDER, at advarslerne og henstillingerne vedrørende risikoen for den finansielle stabilitet kan være af generel art eller vedrøre enkeltstående medlemsstater eller grupper af medlemsstater, og at de bør forelægges for Rådet og, hvis det er relevant, for de nye europæiske tilsynsmyndigheder (European Supervisory Authorities (ESA)), der skal etableres inden for rammerne af det europæiske finanstilsynssystem (European System of Financial Supervisors (ESFS)) med henblik på afhjælpningsforanstaltninger på passende niveau. Drøftelserne i Rådet vil blive forberedt af EFC i overensstemmelse med dettes rolle som defineret i traktaten.
3. Rådet NOTERER SIG, at ESRB's henstillinger forventes at øve stor indflydelse på adressaterne i kraft af den høje kvalitet, der er forbundet med analyserne og deltagerne i arbejdet, og ved hjælp af mekanismer, der kræver, at adressaterne, hvis de ikke reagerer, giver passende begrundelser til Rådet og/eller ESA'erne, hvis det er relevant ("reagerer eller forklar"). Hvis ESRB vurderer, at reaktionen er utilstrækkelig, orienterer det eventuelt også Rådet. Fra sag til sag kan ESRB beslutte at offentliggøre sine henstillinger efter høring af Rådet. Ved gennemførelsen af alle disse processer skal der fuldt ud tages hensyn til EFC's rolle.

4. Rådet ER ENIGT OM, at ESRB bør sammensættes således (se yderligere detaljer i bilaget):

En styringskomité, hvis sammensætning også fremgår af bilaget til bilaget, fastlægger dagsordenen for arbejdet og forbereder ESRB's afgørelser.

Det generelle råd består af de 27 centralbankchefer, ECB's formand (og i givet fald næstformand, jf. bilaget til bilaget), de 3 formænd for de europæiske tilsynsudvalg/de europæiske tilsynsmyndigheder og et medlem af Kommissionen som medlemmer med stemmeret, og med EFC's formand og repræsentanter fra de nationale tilsynsmyndigheder (1 pr. medlemsstat) som medlemmer uden stemmeret. ESRB handler selvstændigt, og ESRB's medlemmer varetager deres opgaver ud fra Fællesskabets almene interesser.

5. Rådet FINDER, at ECB bør yde analytisk, statistisk, administrativ og logistisk støtte til ESRB og også trække på teknisk rådgivning fra de nationale centralbanker og tilsynsmyndigheder. ESRB kan også indhente synspunkter fra interessenter i den private sektor, herunder forbrugere, hvis det er relevant.
6. Med hensyn til sikring af ansvarligheden UNDERSTREGER Rådet, at ESRB mindst to gange om året og oftere, hvis det er nødvendigt, skal rapportere til Rådet og Europa-Parlamentet.

Vedrørende oprettelsen af et europæisk finanstilsynssystem:

7. I fortsættelse af de køreplaner, der blev opnået enighed om den 14. maj 2008¹, ER Rådet ENIGT OM, at anbefalingen fra de Larosièr-gruppen om oprettelse af et europæisk finanstilsynssystem (ESFS) straks bør gennemføres og fuldføres. Med henblik herpå opfordrer Rådet Kommissionen og alle andre relevante parter til at tage hensigtsmæssige initiativer, der bl.a. bør have til formål at:
- opgradere kvaliteten af tilsynet og styrke de nationale tilsynsmyndigheder ved at indlede en proces, der fører til, at tilsyns- og sanktionsordningerne i medlemsstaterne får tildelt langt stærkere og mere sammenhængende magtbeføjelser, således at tilsynsmyndighedernes kompetencer, mandater og beføjelser tilpasses i så stor udstrækning som overhovedet muligt

¹ Jf. dok. 9056/08 EF 27 ECOFIN 158 + COR 1.

- styrke det overordnede tilsyn med grænseoverskridende koncerner ved at fuldføre etableringen af tilsynsorganer for alle større grænseoverskridende finansielle virksomheder i EU inden udgangen af 2009
- gøre fremskridt hen imod realiseringen af et fælles regelsæt med en central samling EU-regler og -standarder, der direkte gælder for alle finansielle institutioner, der er aktive i det indre marked, så at centrale forskelle mellem nationale lovgivninger kan identificeres og fjernes.

8. Rådet ANBEFALER, at det europæiske finanstillsynssystem oprettes som et operationelt europæisk netværk med fælles og gensidigt forstærkende ansvarsområder. På EU-plan bør de nuværende EU-tilsynsudvalg (CEBS, CEIOPS og CESR) omdannes til europæiske tilsynsmyndigheder (ESA) med status som juridiske personer under fællesskabsretten: en europæisk bankmyndighed (EBA), en europæisk forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordningsmyndighed (EIOPA) og en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA). De nationale tilsynsmyndigheder bør fortsat være ansvarlige for det daglige tilsyn med de enkelte virksomheder. Der bør oprettes en styringskomité for ESA'erne for at styrke den gensidige forståelse, samarbejdet og konsekvente fremgangsmåder for tilsyn, navnlig i forbindelse med finansielle konglomerater, og for at koordinere den nødvendige udveksling af oplysninger mellem ESA'erne og ESRB.

9. Rådet UNDERSTREGER, at med forbehold af anvendelse af fællesskabslovgivningen bør afgørelser i henhold til nedenstående mekanismer ikke indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar, idet Rådet erkender, at sådanne afgørelser kan indebære potentielle eller eventuelle forpligtelser for medlemsstaterne. Rammerne for udøvelse af ovennævnte beføjelser bør specificeres indgående og i alle enkeltheder i den relevante sektorspecifikke lovgivning parallelt med oprettelsen af ESA'erne. Desuden skal alle bindende afgørelser truffet af de europæiske tilsynsmyndigheder eller af Kommissionen underkastes fornyet prøvelse ved Fællesskabets retsinstanser. På baggrund af disse overvejelser FINDER Rådet, at de europæiske tilsynsmyndigheder bør have følgende opgaver og beføjelser:

- i. sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder anvender et fælles sæt harmoniserede regler og en sammenhængende tilsynspraksis, på følgende to måder:
 - a) udvikling af bindende harmoniserede tekniske standarder på de områder, der er angivet i fællesskabslovgivningen. Sådanne standarder skal gælde fra en fastsat dato, forudsat at Kommissionen giver dem sin tilslutning

- b) udarbejdelse af ikke-bindende standarder, henstillinger og fortolkende retningslinjer, som de kompetente nationale myndigheder vil kunne anvende, når de træffer individuelle afgørelser.

ii. sikre en fælles tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis:

ESA'erne bør være ansvarlige for at opbygge en fælles europæisk tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis samt sikre ensartede procedurer og konsekvente fremgangsmåder på tværs af koncerner, ved bl.a. at

- udstede retningslinjer om praktiske tilsynsspørgsmål med henblik på en fælles ramme for tilsynet
- udføre forudgående koordinering af tilsynsanalyserne af risikoen og de finansielle institutioners og koncerners adfærd
- gennemføre peer-analyser på tværs af finansielle institutioner og koncerner for at sikre konsekvens i resultaterne af tilsynet
- efter behov deltage som observatører i tilsynskollegier for at identificere og løse eventuelle uoverensstemmelser
- indsamle oplysninger om praktiske spørgsmål, der udspringer af gennemførelsen af fællesskabslovgivningen og ESA'ernes standarder, og sikre, at der finder en konsekvent fortolkning sted i hele det indre marked
- i langt større udstrækning udvikle fælles uddannelse af de tilsynsførende og foranstalte udveksling af personale.
- uden at dette berører de europæiske institutioners rolle, bør ESA'erne tildeles en vis rolle med hensyn til internationale spørgsmål, herunder tekniske ordninger og forbedelse af ækvivalensvurderinger.

iii. indsamle mikroprudentielle tilsynsoplysninger:

ESA'erne bør have ansvaret for at definere, indsamle og sammenstille alle relevante mikroprudentielle tilsynsoplysninger fra de nationale tilsynsmyndigheder.

Med henblik herpå bør der etableres en central europæisk database, der forvaltes af ESA'erne. Oplysningerne skal være tilgængelige for de relevante myndigheder i tilsynskollegier og skal videregives til ESRB i henhold til specifikke aftaler om fortrolighed. Kommissionen opfordres til at undersøge, i hvilket omfang den eksisterende sektorspecifikke lovgivning vil skulle ændres.

- iv. sikre en konsekvent anvendelse af EU-reglerne i tilfælde, der skal præciseres yderligere i fællesskabslovgivningen, f.eks.:
 - a) åbenbar overtrædelse af EU-lovgivning eller ESA'ernes standarder:

Uden at det berører procedurerne i EF-traktaten til sikring af overensstemmelse med fællesskabsretten bør der indføres en mekanisme, der kan gribe ind i tilfælde af manglende overensstemmelse fra en national tilsynsmyndigheds side, der anses for åbenbart at divergere fra gældende fællesskabslovgivning og ESA'ernes bindende harmoniserede tekniske standarder.

Denne mekanisme bør give ESA'erne mulighed for at rette henstillinger til de relevante nationale tilsynsmyndigheder. Hvis den manglende overensstemmelse med fællesskabsretten skulle være ved, kan Kommissionen pålægge de nationale tilsynsmyndigheder enten at træffe specifikke foranstaltninger eller afholde sig fra at træffe foranstaltninger for at genoprette overensstemmelsen med fællesskabsretten.

- b) Uenighed mellem nationale tilsynsmyndigheder eller inden for et tilsynskollegium:

I tilfælde af divergerende opfattelser mellem nationale tilsynsmyndigheder vedrørende korrekt håndhævelse af EU-lovgivningen eller i tilfælde af divergerende opfattelser mellem nationale tilsynsmyndigheder inden for et tilsynskollegium, bør ESA'erne lette dialogen og hjælpe de tilsynsførende til at nå frem til en fælles forståelse. Et overvældende flertal går ind for, at hvis de nationale tilsynsmyndigheder eller tilsynskollegierne efter en forligsprocedure ikke har været i stand til at nå til enighed, bør ESA'erne træffe bindende afgørelse og afgøre sagen. De øvrige medlemsstater er ikke enige i denne fremgangsmåde, eftersom de mener, at det vil kunne indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Kommissionens kommende retsakt bør i detaljer fastlægge denne mekanismes anvendelsesområde og nærmere vilkår og sikre, at sådanne beføjelser på ingen måde indvirker på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.

- v. udøve alle tilsynsbeføjelser for visse specifikke paneuropæiske enheder:

Et overvældende flertal går ind for, at Kommissionen fremsætter forslag til EU-lovgivning, der giver ESA'erne ansvaret for at autorisere og føre tilsyn med visse specifikke enheder af paneuropæisk omfang, f.eks. kreditvurderingsinstitutter og EU's centrale modparters clearinginstitutioner. De øvrige medlemsstater er ikke enige i denne fremgangsmåde, eftersom de mener, at det vil kunne indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Alle medlemsstaterne er enige om, at disse fuldstændige tilsynsbeføjelser ikke bør udvides til at omfatte finansielle konglomerater, banker, forsikringsselskaber eller investeringsselskaber og andre finansielle institutioner, som, hvis de går konkurs, vil kunne medføre en finanspolitisk byrde for medlemsstaterne. Kommissionens kommende retsakt bør i detaljer fastlægge denne mekanismes anvendelsesområde og nærmere vilkår og sikre, at sådanne beføjelser på ingen måde indvirker på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.

- vi. sikre en koordineret respons i krisesituationer:

Kommissionen opfordres til at undersøge, hvorledes ESA'erne kan spille en mere markant rolle med hensyn til koordinering mellem tilsynsorganerne i krisesituationer, bl.a. ved at lette de kompetente myndigheders samarbejde og udveksling af oplysninger og ved om nødvendigt at optræde som formidler med fuld respekt for de nationale myndigheders ansvar for opretholdelse af den finansielle stabilitet og for krisestyring med hensyn til potentielle finanspolitiske konsekvenser og med fuld respekt for centralbankernes ansvar, navnlig med hensyn til tilvejebringelse af likviditetsstøtte i en nødsituation. Et overvældende flertal går ind for, at Kommissionen undersøger, om ESA'erne i krisesituationer bør have beføjelse til at vedtage specifikke afgørelser med henblik på nødsituationer, f.eks. begrænsninger med hensyn til short selling, idet sådanne afgørelser skal defineres i fællesskabslovgivningen. De øvrige medlemsstater er ikke enige i denne fremgangsmåde, eftersom de mener, at det vil kunne indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Kommissionens kommende undersøgelse bør i detaljer behandle denne mekanismes anvendelsesområde og nærmere vilkår og sikre, at sådanne beføjelser på ingen måde indvirker på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.

10. Rådet UNDERSTREGER, at det er afgørende at sikre ESA'ernes uafhængighed i forhold til de nationale myndigheder, bortset fra tilsynsmyndighederne, og i forhold til de europæiske institutioner. ESA'erne bør have deres eget selvstændige budget, der står i rimeligt forhold til deres ansvar, og være underlagt regler, der garanterer, at de er effektive og uafhængige og står til ansvar over for Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen. De skal baseres på de eksisterende EU-tilsynsudvalg og bør omfatte repræsentanter på højt plan for de relevante nationale tilsynsmyndigheder. De nærmere bestemmelser om forvaltning, tilrettelæggelse og finansiering af ESA'erne bør specificeres i relevant fællesskabslovgivning. Endvidere bør de have formænd på fuld tid.
11. Rådet STØTTER en fremskyndelse af arbejdet med at opbygge en samlet ramme på tværs af grænserne til styrkelse af EU's systemer til finansiell krisestyring og opfordrer Kommissionen til at fremsætte passende forslag med henblik herpå, herunder vedrørende garantiorordninger og afvikling af pengeinstitutter, og EFC til at fortsætte arbejdet på dette område på grundlag af erfaringerne fra aftalememorandummet om grænseoverskridende finansiell stabilitet.

NÆSTE SKRIDT:

Rådet MENER, at Kommissionen bør forelægge alle de nødvendige forslag senest i begyndelsen af efteråret 2009. Udkastet til lovgivning om oprettelse af ESRB og ESA'erne bør bl.a. specificere ovennævnte organisatoriske og strukturelle aspekter samt de mekanismer, hvorigennem ESRB og ESA'erne skal indgå i et tæt samarbejde. Målet bør være, at den nye ordning for finansielt tilsyn i EU, der både skal omfatte makroprudentielle og mikroprudentielle komponenter, kommer helt på plads i løbet af 2010. Disse konklusioner foregriber ikke valget af retsgrundlag for oprettelsen af de finansielle tilsynsstrukturer, som først kan afgøres i lyset af lovgivningsforslagernes indhold og mål. Rådet ER ENIGT OM, at ESRB's og ESFS' funktionsmåde skal tages op til revision senest tre år efter, at de er oprettet.

Forslag til sammensætningen af ESRB og dets styringskomité

Styringskomitéen sammensættes således:

- formanden og næstformanden for ESRB
- yderligere to af ESRB's centralbankmedlemmer (én fra en medlemsstat i euroområdet og én fra en medlemsstat uden for euroområdet)

- formændene for de tre nye europæiske tilsynsmyndigheder
- et medlem af Kommissionen
- formanden for EFC.

Det generelle råd sammensættes således:

- formand: formanden for ECB eller alternativt en centralbankchef (valgt af ESRB's medlemmer)
- næstformand: valgt af ESRB's medlemmer
- cheferne for de 27 nationale centralbanker
- formanden for ECB (hvis denne er formand for ESRB, bør ECB være repræsenteret ved sin næstformand)
- formændene for de tre europæiske tilsynsmyndigheder
- et medlem af Kommissionen
- formanden for EFC*
- en repræsentant for de nationale tilsynsmyndigheder*, der ledsager centralbankchefen efter formlen 1+1.

ESRB's formand eller i dennes fravær ESRB's næstformand er også formand for styringskomitéen.

* Medlemmer uden stemmeret."

Den europæiske økonomiske genopretningsplan

Rådet godkendte en rapport til Det Europæiske Råd (den 18.-19. juni) om gennemførelsen af den europæiske økonomiske genopretningsplan, der blev vedtaget i december som svar på den globale finanskrisen og økonomiske afmatning (*dok.* [10771/09](#)).

Rådet noterede sig desuden en rapport fra Den Europæiske Investeringsbank vedrørende bankens reaktion på den seneste udvikling af de økonomiske forhold (*dok.* [10583/09](#)).

Den europæiske økonomiske genopretningsplan opstiller rammer for foranstaltninger, som den enkelte medlemsstat træffer på baggrund af sin specifikke situation, og den peger på en række aktioner, der skal iværksættes på EU-plan. På mødet den 19.-20. marts bemærkede Det Europæiske Råd, at der er gjort gode fremskridt, og det anmodede Kommissionen og Rådet om at evaluere og overvåge gennemførelsen af de vedtagne foranstaltninger og rapportere tilbage i juni.

Den samlede finanspolitiske støtte, som medlemsstaterne har tilvejebragt, skønnes på nuværende tidspunkt at blive omkring 5 procentpoint af BNP i 2009-2010, og heraf udgør foranstaltninger, der specifikt er truffet som led i den europæiske økonomiske genopretningsplan, næsten 2 %.

Bankstøtteordninger

Rådet godkendte en rapport til Det Europæiske Råd (den 18.-19. juni) med en vurdering af effektiviteten af de bankstøtteordninger, medlemsstaterne har vedtaget for at genetablere finansmarkedernes stabilitet og funktion (*dok. [10772/09](#) + [10772/09](#) ADD I*).

Det anmodede Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) om at undersøge nogle spørgsmål vedrørende statsindgreb i banksektoren yderligere, navnlig indgreb, som Kommissionen og Den Europæiske Centralbank er ved at ajourføre eller udarbejde nye retningslinjer for, og rapportere tilbage.

På mødet den 19. og 20 marts opfordrede Det Europæiske Råd Rådet til at vurdere effektiviteten af de trufne foranstaltninger. EFC har herefter løbende fulgt støtteforanstaltningerne og har oprettet en taskforce, der ser nærmere på effektiviteten af foranstaltningerne og problemer med gennemførelsen.

I kølvandet på den globale finanskriser har et stort flertal af medlemsstaterne truffet foranstaltninger til støtte for den finansielle sektor, som omfatter garantier og rekapitalisering. Disse foranstaltninger er udformet på nationalt plan i overensstemmelse med de principper, Rådet opstillede på samlingen den 7. oktober (*jf. pressemeddelelse [13784/08](#)*). Senere har et begrænset antal medlemsstater også gennemført eller bebudet foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver.

Størrelsen af de offentlige midler, der potentielt er indgået forpligtelser for i støtteforanstaltningerne, varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat; den samlede indsats er betydelig og beløber sig til 31,4 % af BNP.

Den internationale finansiering af klimaindsatsen

Rådet vedtog følgende konklusioner og vedtog at forelægge dem for Det Europæiske Råd (den 18.-19. juni):

"Rådet ERINDRER OM sine konklusioner om internationale finansielle aspekter af klimaforandringer af 10. marts 2009 og Det Europæiske Råds konklusioner af 19.-20. marts 2008, som understreger behovet for mere detaljeret at undersøge internationale finansieringsmekanismer.

Rådet FREMHÆVER, at virkeliggørelsen af en emissionstilgang for at holde den globale temperaturstigning under 2 °C.. vil kræve en meget betydelig modvirkningsindsats i alle lande, og BEKRÆFTER PÅ NY, at de udviklede lande bør føre an ved at opstille og gennemføre ambitiøse og bindende mål på mellemlang og lang sigt for at reducere deres emissioner. Udviklingslandene bør iværksætte væsentlige nationalt relevante politikker og tiltag for at begrænse deres emissioner med støtte fra de udviklede lande i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer.

Rådet GENTAGER, at den private sektor bliver den vigtigste kilde til finansiering af modvirkningstiltagene. Investeringer i lavemissionsteknologi og ledsagende lånefinansiering vil blive drevet af en relevant politik og regulering, herunder et bredt og likvidt CO₂-marked, og vil blive omdirigeret hertil, til dels ud fra udsigten til besparelser i energiomkostningerne og sidegevinster.

Rådet ERKENDER, at det bliver nødvendigt med international finansiering, herunder med henblik på spredning og indsættelse af teknologi, for at lette udviklingslandenes modvirkningsindsats, bl.a. også ved at øge den institutionelle kapacitet.

Rådet UNDERSTREGER, at international privat og offentlig finansiering bør kædes sammen med hvert enkelt lands modvirkningsindsats og udviklingsniveau og skabe incitamenter til en yderligere indsats i modtagerlandene. Offentlig støtte bliver også nødvendig for at understøtte modvirkningsindsatsen i de sektorer, hvor det kan være vanskeligt eller virkningsløst umiddelbart at udtænke og iværksætte effektive markedsbaserede incitamenter, f.eks. i skovbruget. Det bliver desuden nødvendigt med offentlig finansiering og investeringer med henblik på tilpasning og for at fremskynde forskning, udvikling og demonstration i forbindelse med avancerede rene teknologier, herunder et fælles globalt forskningssamarbejde.

Rådet MINDER OM, at behovet er stort, således som Kommissionen og andre relevante institutioner har beskrevet det, og som nævnt i konklusionerne fra Rådet (miljø) i marts 2009. Det er en udfordring at rejse de beløb, der er nødvendige for at dække ekstraomkostningerne til den globale klimaindsats. Rådet FREMHÆVER, at effektiv styring og kanalisering af pengemidler i retning af klimaaktiviteter og klimaindsats (opnåelse af klimaværdi for klimapenge) er en endnu større udfordring. Den modvirkningsrelaterede finansielle støtte til udviklingslandene gennem CO₂-markedsmekanismer og med offentlige midler bør anerkendes i fuldt omfang og med tiden øges i funktion af ambitionsniveauet i Københavnsaftalen, ambitionsniveauet i de lavemissionsudviklingsstrategier, som udviklingslandene vedtager, og gradvis opnåelse af væsentlige og stadig større emissionsreduktioner.

Rådet ser frem til det videre arbejde og FREMHÆVER de vigtigste resultater i rapporten fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg og Udvalget for Økonomisk Politik om internationale finansieringsmekanismer til støtte for klimapolitikken med hensyn til at sikre effektive, virkningsfulde og rimelige mekanismer til finansiering af modvirkningsindsatsen:

Alle lande, bortset fra de mindst udviklede, bør yde et rimeligt bidrag til den internationale finansiering af klimaindsatsen i udviklingslandene, og de udviklede lande bør føre an. Hovedprincipperne for bidraget bør være betalingsevne og ansvar for emissionerne¹. Dette kunne gennemføres på grundlag af en universel, samlet og specifik bidragsnøgle, og bidragene kunne fremskaffes med de sædvanlige eller specifikke nye kilder. Bidragene på grundlag af denne nøgle bør udvikle sig gradvis i tråd med verdensøkonomien. Globale instrumenter til tackling af emissioner fra international luftfart og søtransport vil også blive hilst velkommen. Uanset finansieringskilden bør al støtte, som betales af skatteyderne, løbende overholde principperne om ansvarliggørelse, forsvarlig finansforvaltning, efficiens og effektivitet. Bidragene kunne kanaliseres gennem en vifte af multilaterale og bilaterale gennemførelsesmekanismer ved at bygge på deres komparative fordele og afstemme dem med konventionens overordnede målsætning, og således at der kræves en struktur for at måle, rapportere og verificere (MRV) modvirkningsfinansieringen inden for eller i tilknytning til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer.

¹ Dette berører ikke EU's interne byrdefordeling, som vil blive fastlagt i god tid inden konferencen i København.

Samlede lavemissionsudviklingsstrategier i udviklingslandene, bortset fra de mindst udviklede, som dækker de vigtigste emissionssektorer, bør være grundlaget for udviklingslandenes bidrag til den globale modvirkningsindsats og en adgangsvej til støttemekanismer. Lavemissionsudviklingsstrategierne bør pege på selvstændige nationalt relevante modvirkningstiltag og tiltag, som der anmodes om støtte til. De bør også indarbejde mere langsigtede perspektiver med hensyn til emissionstilgange og dertil knyttede modvirkningspolitikker, herunder også etablering af emissionshandel i de vigtigste sektorer. Det er nødvendigt med passende mekanismer til at gennemgå, vurdere og verificere lavemissionsudviklingsstrategierne. Validering i et internationalt organ på højt plan på grundlag af aftaler kunne lette adgangen til støttemekanismerne og kunne i en bredere sammenhæng accepteres af alle relevante internationale, regionale og bilaterale institutioner som et anbefalet kriterium for adgang til støtte. Udviklingslandenes egen indsats, særlig med hensyn til at udnytte reduktionsmuligheder med negative eller lave omkostninger, er absolut nødvendig for at opnå en væsentlig international finansiering, navnlig i de mere udviklede udviklingslande. Der bør være en passende differentiering af strategierne efter evne og udviklingsniveau, og det bør samtidig som minimum godtgøres, at der er potentiale til en gradvis overgang til en bæredygtig lavemissionsøkonomi.

Specifikationer og oplysninger om gennemførelsen af konkrete modvirkningstiltag bør opføres i et register, der omfatter tre niveauer: egen indsats, støttet indsats og indsats muliggjort med finansiell støtte samt investeringer frembragt gennem det internationale CO₂-marked. Det er nødvendigt med et samlet system til at måle, rapportere og verificere (MRV) modvirkningsindsatsen i udviklingslandene. Det er også berettiget med MRV af den internationale støtte. Tildelingen af støtte bør rettes mod et resultatorienteret system, og der bør gives kraftige incitamenter til at fremme tiltag, som giver størst mulig klimaværdi for klimapengene, f.eks. mekanismer, der bygger på princippet om konkurrence, på grundlag af emissionsreduktionernes effektivitet for at få adgang til støtte.

Der bør udvikles en ny mekanisme, der også omfatter sektorbaseret kredit og handel, som skal fungere på sektorplan, sikre miljøintegritet, give den administrative enkelhed, som er nødvendig for at håndtere en indsats i meget større skala, og gøre det lettere for de mere udviklede udviklingsøkonomier at yde et større bidrag til modvirkningen. Sektorbaseret kredit bør bygge på no lose-mål, hvor der ydes kompenserende kreditter for at nå emissionsmål under et aftalt benchmark, som sættes tilstrækkelig langt under tendensen med business as usual. Sektorbaseret handel og no lose-mål bør give et vigtigt incitament til, at udviklingslandene iværksætter egne tiltag, samtidig med at de modtager støtte gennem kompenserende kreditter. Den projektbaserede CDM-mekanisme bør revideres for at sikre miljøintegriteten og bidrage til at opnå reelle emissionsreduktioner. De mere udviklede udviklingslande bør gradvis gå over til sektorbaserede mekanismer, og den projektbaserede CDM-mekanisme bør i stigende grad fokusere på de mindst udviklede lande og områder, hvor andre kreditmekanismer ikke er mulige. Der bør planlægges en velordnet overgang til sektorspecifikke CO₂-mekanismer og på længere sigt deltagelse i emissionshandelsordninger. Sektortilgangene kunne også sætte ind mod problemerne med CO₂-lækage og bidrage til en mere afbalanceret fordeling af støtten på tværs af udviklingslandene.

Rådet UNDERSTREGER endvidere følgende:

Effektive tilpasningspolitikker bør sigte mod opbygning af modstandskraft og sikring af kapacitet til at håndtere nye trusler og reagere på akutte og øjeblikkelige farer, idet de bevæger sig mod en langsigtet strategisk tilgang. Rådet ERINDRER i den forbindelse om sit forslag til en ramme for tilpasningsforanstaltninger. En betydelig finansiering af tilpasningsforanstaltninger bør i første række rettes mod de fattigste og de mest sårbare lande i forbindelse med den globale klimapolitiske ramme. På lang sigt vil en større modvirkningsindsats kræve mindre tilpasning. En betydelig tilpasningsstøtte vil skulle baseres på international offentlig finansiering. Bekæmpelse af klimaforandringernes virkninger bør integreres fuldt ud i udviklingsstrategierne og udviklingsprogrammerne under anvendelse af de indhøstede erfaringer med bistandseffektivitet. Den finansielle støtte til tilpasning til eller modvirkning af klimaforandringer bør understøtte andre tiltag med henblik på bæredygtig udvikling.

Gennemførelsen af den internationale finansiering i forbindelse med klimaforandringer med henblik på såvel modvirkning som tilpasning bør i videst muligt omfang baseres på eksisterende og reviderede elementer og institutioner i den internationale finansielle arkitektur. De eksisterende institutioners og mekanismers potentiale bør undersøges nøje, også med hensyn til styring, og der bør planlægges reformer af dem, inden der oprettes nye organer. Rådet ERKENDER, at der er behov for international forhåndsstøtte til udviklingen af klimarobuste og lavemissionsbaserede udviklingsstrategier, herunder tilpasning.

Rådet GENTAGER, at EU inden for rammerne af en global og samlet aftale er rede til at bidrage med en rimelig andel af den internationale støtte, bl.a. gennem offentlig støtte og kompenserende kreditter i tilknytning til EU's ambitiøse modvirkningsmål. EU tilskynder parterne til at aftale en rimelig og samlet global bidragsnøgle. Rådet vil også bistå Det Europæiske Råd med i god tid inden konferencen i København at fastlægge 1) EU's holdninger til de vigtigste strategier for finansiering af modvirkning, tilpasning, teknologistøtte og kapacitetsopbygning, 2) de særlige forhold i forbindelse med EU's bidrag og 3) principperne for byrdefordelingen mellem medlemsstaterne.

Samtlige bestemmelser heri har samme substans og værdi."

BESKATNING

God politik og forvaltning på skatteområdet

Rådet vedtog følgende konklusioner, jf. dokument [10252/4/09](#) REV 4:

- "1. Rådet noterer sig Kommissionens meddelelse om fremme af god politik og forvaltning på skatteområdet (9281/09), der blev forelagt for Rådet den 5. maj 2009, og i forlængelse af Rådets konklusioner fra maj 2008 erindrer det om betydningen af gennemførelse af principperne for god politik og forvaltning på skatteområdet om gennemsigtighed, udveksling af oplysninger og fair skattekonkurrence som middel til sikring af fælles spilleregler og bekæmpelse af grænseoverskridende skattesvig og skatteunddragelse.
2. Rådet udtrykker tilfredshed med forslaget i denne meddelelse om at fremskynde det igangværende arbejde med lovforslagene vedrørende rentebeskatningsdirektivet ([15733/08](#)), direktivet om administrativt samarbejde ([6035/09](#)) og direktivet om inddrivelse af fordringer ([6147/09](#)).
3. Rådet er fast besluttet på yderligere at drøfte og fremme princippet om god politik og forvaltning på skatteområdet på internationalt plan og over for tredjelande uden at anfægte Fællesskabets og medlemsstaternes kompetencer. Det henviser til Det Europæiske Råds fælles holdning fra marts 2009, som i denne forbindelse omhandler bekæmpelse af skatteunddragelse og anvendelse af passende og graduerede modforanstaltninger over for ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner i tredjelande.
4. Rådet henviser til sine konklusioner af 10. februar 2009 og henstiller til Kommissionen, at den hurtigt fremlægger resultatet af forhandlingerne med Liechtenstein om en aftale om bekæmpelse af svig. Rådet tager til efterretning, at Kommissionen har til hensigt at forelægge forhandlingsdirektiver med henblik på aftaler med Monaco, Andorra, San Marino og Schweiz om bekæmpelse af svig.
5. Rådet hilser det velkommen, at der er ved at være bred international konsensus om nødvendigheden af at styrke det administrative samarbejde og den gensidige bistand på skatteområdet og anvende OECD's standard med hensyn til udveksling af oplysninger efter anmodning (artikel 26, stk. 4 og 5, i OECD's modeloverenskomst), dvs. at videregivelse af oplysninger ikke længere kan nægtes udelukkende med den begrundelse, at oplysningerne er i visse finansielle institutioners besiddelse, eller udelukkende med den begrundelse, at den anmodede stat ikke har nogen interesse i de pågældende oplysninger til egne formål.

6. Mere specifikt med hensyn til den igangværende gennemgang af rentebeskatningsdirektivet noterer Rådet sig formandskabets statusrapport. Rådet hilser fremskridtene velkommen og er enig i, at omgåelse af rentebeskatning bør forhindres, og at rentebeskatningen bør bringes til at fungere bedre som led i en samlet aftale, navnlig gennem:

- udvidelse af direktivets anvendelsesområde til mindst at omfatte andre i alt væsentligt tilsvarende former for indtægter end blot renter af opsparing
- indførelse af et gennemsigtighedsprincip for betalinger til visse ikke-EU-virksomheder og -ordninger og en mere systematisk anvendelse af forpligtelser for betalende agenter ved modtagelsen, og
- en bredere anvendelse af personlige identifikationsnumre og, hvis de foreligger, anvendelse af oplysninger om faktisk skattemæssigt domicil i identifikationsproceduren.

Rådet opfordrer til, at der hastigt arbejdes videre med at finde konstruktive løsninger på udestående spørgsmål, bl.a. eventuelle muligheder for at dække visse forsikringsprodukter, detaljerede bestemmelser for at sikre dækning af visse ubeskattede enheder og ordninger inden for EU og i de afhængige og associerede territorier samt spørgsmål i forbindelse med den videre beslutningstagning. Arbejdet bør fortsætte med henblik på at nå til en afbalance-ret politisk enighed i efteråret 2009.

Rådet opfordrer endvidere Kommissionen til at indlede konsultationer med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino om revision af deres respektive aftaler om beskatning af opsparing med det formål at sikre anvendelse af tilsvarende foranstaltninger i overensstemmelse med de internationale standarder og de forbedringer, der allerede er vedtaget på EU-plan.

Rådet tilskynder medlemsstater med afhængige eller associerede territorier til at konferere med dem om anvendelse af de samme foranstaltninger på rentebeskatningsområdet som dem, der vil gælde på EU-plan.

Rådet minder om, at spørgsmålet om afslutning af overgangsperioden skal tages op i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, i direktiv 2003/48/EF på de deri fastsatte betingelser.

7. Rådet udtrykker endvidere tilfredshed med forslagene til direktiver om administrativt samarbejde og inddrivelse af fordringer, der udvider anvendelsesområdet med hensyn til de omfattede skatter og afgifter, forenkler udvekslingen af oplysninger ved hjælp af standardiserede formularer, formater og kommunikationskanaler og gør det lettere at inddrive fordringer ved hjælp af nye eller forbedrede instrumenter. Rådet er rede til at drøfte begge forslag yderligere og fortsætte sine bestræbelser på i efteråret 2009 at finde løsninger på de udestående spørgsmål, der er i fuld overensstemmelse med OECD's standard (artikel 26 i OECD's modeloverenskomst).
8. Rådet anmoder det kommende formandskab om i efteråret 2009 at aflægge rapport om fremskridtene på området god forvaltningsskik på skatteområdet."

MØDER I TILKNYTNING TIL RÅDETS SAMLING

Følgende møder blev afholdt i tilknytning til Rådets samling:

– ***Eurogruppen***

Ministrene fra euroområdet medlemsstater mødtes i Eurogruppen den 8. juni.

– ***Årligt møde i EIB's Styrelsesråd***

Ministrene mødtes i deres egenskab af medlemmer af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd til EIB's Styrelsesråds årsmøde.

*

* *

Under frokosten drøftede ministrene forberedelserne af de kommende G20-møder, navnlig med henblik på reform af Den Internationale Valutafond og Verdensbanken.

De så også med tilfredshed på en "køreplan" for arbejdet med finansielt tilsyn og finansiell regulering, som Det Økonomiske og Finansielle Udvalg har udarbejdet på baggrund af G-20-møderne for nylig og rapporten fra De Larosière-gruppen.

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT**ØKONOMISKE OG FINANSIELLE ANLIGGENDER****MOMS - Afgiftssvig i forbindelse med indførsel***

Rådet nåede til politisk enighed om et direktiv med skærpede regler for momsfritagelse ved indførsel, som i øjeblikket misbruges svigagtigt ([10430/09](#)).

Det nye direktiv indgår i et forslag fra Kommissionen om to foranstaltninger med henblik på bekæmpelse af svig i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner. Anden del af de foreslåede foranstaltninger vedrører solidarisk hæftelse, og forhandlingerne herom fortsætter.

MOMS - Tekniske ændringer

Rådet nåede til enighed om en generel indstilling, i afventen af Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse, med henblik på at indarbejde tekniske ændringer i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem.

Det pålagde Rådets forberedende organer at afslutte beslutningsprocessen, så snart Europa-Parlamentet har afgivet udtalelse.

Pakkeprodukter for private investorer - Rådets konklusioner

Rådet vedtog konklusionerne i dokument [10496/09](#).

Risikostyring i kreditinstitutioner

Rådet traf afgørelse om ikke at modsætte sig Kommissionens vedtagelse af et direktiv om tekniske bestemmelser vedrørende risikostyring i kreditinstitutioner.

Internationale regnskabsstandarder

Rådet traf afgørelse om ikke at modsætte sig Kommissionens vedtagelse af en forordning vedrørende visse internationale regnskabsstandarder.

Med vedtagelsen af denne forordning vedtager EU ændringer, som International Accounting Standards Board (IASB) har foretaget af International Accounting Standard 39 og International Financial Reporting Standard 7. Forordningen skaber klarhed om ikrafttrædelsestidspunktet og overgangsforanstaltningerne for ændringerne af de to standarder, der blev udstedt af IASB i oktober 2008.

MOMS - Behandling af forsikringstjenester og finansielle tjenester

Rådet noterede sig en situationsrapport om to indbyrdes forbundne forslag vedrørende momsbehandlingen af forsikringstjenester og finansielle tjenester ([10219/1/09 REV 1](#)).

Beskatning af rentebetalinger

Rådet noterede sig en fremskridtsrapport om et udkast til direktiv om beskatning af rentebetalinger ([10277/1/09 REV 1](#)).

Betalingstjenester i EU - Godkendelse af en berigtigelse

Rådet godkendte en berigtigelse til direktiv 2007/64/EF om betalingstjenester i det indre marked, som Rådet vedtog i oktober 2007 ([9602/09](#)).

DEN EUROPÆISKE SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK

EU's retsstatsmission i Kosovo

Rådet vedtog en fælles aktion om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP¹ om EU's retsstatsmission i Kosovo (EULEX Kosovo), hvorved det finansielle referencebeløb til dækning af missionens udgifter indtil den 14. juni 2009 forhøjes fra 205 mio. EUR til 265 mio. EUR ([9652/09](#)).

¹ EUT L 42 af 16.2.2008, s. 92.

I februar 2008 vedtog Rådet ovennævnte fælles aktion, der finder anvendelse indtil den 14. juni 2010. Den fælles aktion fastsatte imidlertid et finansielt referencebeløb, der kun dækker udgifterne i forbindelse med missionen indtil den 14. juni 2009.

Missionen, der gennemføres som led i EU's europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik, bistår Kosovoinstitutionerne, de retlige myndigheder og retshåndhævende myndigheder med at gøre fremskridt i retning af bæredygtighed og ansvarlighed og med yderligere at udvikle og styrke et uafhængigt multietnisk retssystem og et multietnisk politi og toldvæsen, idet den sikrer, at disse institutioner er fri for politisk indblanding og overholder internationalt anerkendte standarder og bedste europæiske praksis.

Yderligere oplysninger kan findes på EULEX Kosovo-missionens websted: <http://www.eulex-kosovo.eu/>.

EU's øvelsesprogram for perioden 2010-2014

Rådet godkendte et udkast til EU's øvelsesprogram for perioden 2010-2014. Dette program fremsendes til NATO til orientering.

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

Ændring af EØS-aftalen

Rådet vedtog et udkast til afgørelse, der skal vedtages af Det Blandede EØS-udvalg, om ændring af protokol 30 til EØS-aftalen om særlige bestemmelser for tilrettelæggelse af samarbejdet på det statistiske område ([9872/09](#)).

STATISTIK**Datakrav vedrørende betalingsbalance, handel med tjenester og udenlandske investeringer**

Rådet traf afgørelse om ikke at modsætte sig foranstaltninger foreslået af Kommissionen i et udkast til forordning om ændring af forordning 184/2005 om fællesskabsstatistikker over betalingsbalance, international handel med tjenester og udenlandske direkte investeringer for så vidt angår datakravene ([7774/09](#)).

Forordning (EF) nr. 184/2005¹ fastlægger en fælles ramme for systematisk udarbejdelse af fællesskabsstatistikker på dette område. Den økonomiske og tekniske udvikling på betalingsbalanceområdet kræver regelmæssig opdatering af datakravene og tilpasning af opdelingsniveauerne i denne forordning.

¹ EUT L 35 af 8.2.2005, s. 23.